

[Landbrugsministeren.]

hjemmeforbruget, men man ved, at den samlede slagtning af søer i 1953 andrød 26 000 t. Heraf eksporteredes ca. 14 000 t. Af de resterende ca. 12 000 t er en del, formentlig ca. $\frac{1}{3}$, anvendt til fremstilling af luncheon meat og andre kødvarer til eksport. Der indgår således 6 000—8 000 t soflæsk i hjemmemarkedsforbruget, og den væsentligste del er anvendt til fremstilling af forskellige kødvarer. Mængden af flæsk af baconsvin til hjemmemarkedet vil på dette grundlag kunne anslås til ca. 125 000 t årlig eller ca. 10 500 t pr. måned.

Det er disse tal, der må danne grundlag for en drøftelse af mulighederne for en forøgelse af baconeksporten til England og flæsk af baconsvin til tredieland med det formål at undgå nedskæring af kødkonservereksporten, særlig dåseskinkerne til USA.

For at undgå en begrænsning af eksporten af dåseskinker er det en forudsætning, at den såkaldte tredielandsret forøges tilstrækkeligt. Da tredielandsretten kun andrager 10 pct. af den samlede mængde baconsvin, der er til rådighed til eksport, vil det sige, at leverancerne til hjemmemarkedet skal nedskæres med 10 gange så stort et kvantum som det, man ønsker fremskaffet til oparbejdning til dåseskinker.

Den begrænsning, der i henhold til den mellem Eksportsvineslagteriernes Salgsforening og Kødkonserverfabrikanternes Sammenslutning truffe aftale har fundet sted, andrager i forhold til den eksport af de nævnte varer i de sidste måneder forud for begrænsningen 400—500 t månedlig. For at fremskaffe denne mængde baconsvin skal det samlede antal baconsvin til eksport forøges med 4 000—5 000 t månedlig. Da hjemmeforbruget i henhold til de tal, jeg har nævnt, kun andrager 10 500 t månedlig, vil enhver kunne forstå, at det vil være ganske ugerligt at nedskære hjemmeforbruget så meget, at man kan undgå en begrænsning af eksporten af dåseskinker.

Man kan naturligvis ved at underforsyne hjemmemarkedet gennemføre en lempelse af den begrænsning af eksporten, som er sket i henhold til den truffe aftale, men dersom en nedskæring af hjemmemarkedets forsyning skal have et omfang, så det får mærkbar betydning overfor tredielandseksporten,

vil det betyde varemangel og dermed følgende prisstigning.

Der har jo været meget bladskriveri om denne sag, og der har været mange misforståelser i disse bladskriverier. Jeg har set, at forskellige blade i den senere tid har været inde på, at man kunne have undgået nedskæring af skinkeeksporten, hvis man havde foretaget en mindre reduktion af tilførslerne af flæsk til hjemmemarkedet, og det er denne betragtning, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og det ærede medlem hr. Aksel Møller har været inde på. Jeg har set, at der i flere blade er nævnt, at en nedskæring på 15 pct. af hjemmemarkedets forsyning var det, der skulle til, for at vi kunne opretholde skinkeeksporten. Jeg vil bruge dette eksempel med de 15 pct.

I 1953 udgjorde tilførslen af baconsvin til hjemmemarkedets forsyning gennemsnitlig ca. 10 000 t månedlig, og en nedskæring på 15 pct. heraf ville betyde, at der ville blive ca. 1 500 t flæsk mere til rådighed til eksport. Da slagterierne imidlertid selv med en sådan forøgelse af eksportmængderne ikke mener, at Englandskontraktens maksimumskvanta, ca. 230 000 t bacon, vil blive nået, og da England har erklæret, at det vil henholde sig til sin kontrakt og forlange leverancer i overensstemmelse med dennes bestemmelser, er det kun 10 pct. af den nævnte månedlige besparelse, der vil blive til rådighed til eksport til tredieland.

Hvis man derfor skulle stræbe imod en eksport af dåseskinker af samme størrelse som i de første tre måneder af indeværende år, hvor den gennemsnitlige månedlige eksport har andraget 1 400 t og til eksport mod dollars alene ca. 1 250 t, vil det ses, at et sådant indgreb langt fra klarer sagen.

Der vil kunne blive tale om, at nedskæringen vil kunne blive lidt lempeligere, end den er efter den indgæede aftale, idet skinkeeksporten vil kunne forøges fra 950 t til 1 100 t pr. måned, men selv en så moderat nedskæring i hjemmemarkedsforbruget som den omhandlede vil ikke kunne undgå at medføre meget følelige virkninger for forbrugerne såvel med hensyn til forsyningen af varer som med hensyn til priserne. Man må ligesom i tidligere knaphedsperioder regne med, at det vil blive nødvendigt at